

TERÖR

YAZAN
UMUT SARIARSLAN

GİRİŞ

SAHNE 1

Örgütün İleri gelenlerinin yapmış olduğu toplantı: Parti merkezini andıran bir dekor kurulabilir sahneye. Ortada masa, etrafında sandalyeler vb eşyalar... Sahnede bir koşturma vardır. Yapılacak olan toplantı için herkes hazırlık içindedir. Kimisi masanın tozunu alır, kimisi bardakları ve içecekleri hazırlar. Parti başkanı içeri girer ardından sekreteri)

PARTİ BAŞKANI: (telaşlıdır, bir taraftan kravatını düzeltirken bir taraftan da etrafına emirler yağdırmaktadır) her şey yolunda mı?

SEKRETER: evet fendim

PARTİ BAŞKANI: aman kızım hiçbir şey eksik olmamalı

SEKRETER: siz endişe etmeyin efendim, ben her şeyle ilgileniyorum

PARTİ BAŞKANI: (aklına birden gelmişçesine) içecekleri ayarladınız mı?

SEKRETER: ayarlandı efendim

PARTİ BAŞKANI: kuru pastalar

SEKRETER: onlarda hazır efendim.

PARTİ BAŞKANI: (rahatlamış) iyi... iyi... çok iyi, bir aksilik olmasında (birden) peki yemek için rezervasyon yapıldı mı?

SEKRETER: evet efendim. Hem de en lüks restorandan yer ayırtıldı

PARTİ BAŞKANI : (gevşemiş) güzel... Aferin...

PARTİLİ: (telaşla kulisten içeri girer) efendim... Heyet genel merkeze yaklaşmış, dilerseñiz kapıda karşılayalım

PARTİ BAŞKANI: (Şaşkın) öylemi... Ne duruyorsunuz öyleyse... Hemen karşılayalım (çıkartlar. Kulisten sesleri duyulur) aman efendim hoş geldiniz... Sizleri burada görmek ne büyük mutluluk böyle...(sahneye girerler) buyrun... buyrun... Şöyle buyrun (masanın etrafına otururlar. Parti başkanı sekretere çayları getirmesi için işaret eder) evet efendim nasıl geçti yolculuk?

MR. MAXWELL: (aksak bir dil kullandırılabilir) bir problem yaşamadım, güzeldi

PARTİ BAŞKANI: güzel, sevindim sizin adınıza (komutana) Komutan hoş geldin

KOMUTAN: hoş bulduk başkan

PARTİ BAŞKANI: dağda durumlar nasıl, her şey yolundadır umarım

KOMUTAN: (imalı) şimdilik iyi ama ne olur bilinmez...

PARTİ BAŞKANI: (tebessümle) konuşacağız... Hepsini konuşacağız...(avukata) avukat bey sizde hoş geldiniz

AVUKAT: hoş bulduk başkan

PARTİ BAŞKANI: sayın liderimiz nasıllar, bir şeye ihtiyacı yok inşallah

AVUKAT: iyiler... Hepinize selamı var... Sizlere, kendisinden önemli mesajlar getirdim

PARTİ BAŞKANI: (ilgiyle) Öylemi...(sekreter gelir) dilerseñiz önce bir şeyler içelim, ardından konuya geçeriz...(konuklarına sorar) Ne alırsınız beyler?

KARIŞIK: Ben bir meyve suyu alayım... varsa çay... bende... bende...(sekreter çıkar)

PARTİ BAŞKANI: Orhancım telaştan seni unuttum kusura bakma... Nasılsın... Belediyede işler nasıl

ORHAN: ne olsun başkan... Dün nasılsa bugün de aynı...

PARTİ BAŞKANI: (gülerek) aman öyle olsun... Bir sıkıntı olmasında...

MR. MAXWELL: sayın başkan, bizden istediğiniz ödenek hesabınıza yatırıldı. (imalı) ancak liderler sizden bir an evvel somut adımlar bekler...

PARTİ BAŞKANI: Haklısınız Mr. Maxwell... Bu gün sizleri buraya davet etmemizin nedeni de bu zaten. Bu süreçte fikirlerinizi almak ve yeni bir yol haritası belirlemek...

KOMUTAN: (ciddi) ne yapılacaksa bir an evvel yapılmalı. Dağda sayımız giderek azalıyor. Kalanlarda da huzursuzluk artmakta

PARTİ BAŞKANI: Dilerseñiz önce Avukat Beyi dinleyelim. Bize getirdiği mesajlar yol gösterici olabilir.(avukata) Buyurun Avukat Bey sizi dinliyoruz...

AVUKAT: (Hazırladığı evrakları kontrol ederek) evet beyler... Sayın liderimiz çıkan haberlerden iyice endişeye kapılmış durumda. (imalı) Örgütün kan kaybettiğini düşünüyor...

ORHAN: (ürkek) peki... Sayın liderimizin önerileri nedir?

AVUKAT: Kendisine göre bir an önce gençlerin üzerine yoğunlaşılmalı ve örgüte taze kan sağlanmalı (oturanlar öneri üzerine birbirlerine bakarlar)

MR. MAXWELL: (onaylar) mantıklı... Bizlerde zaten aynı fikri paylaşıyoruz. Sizlere yaptığımız bu yardımların, uzun vadeli yatırımlarda değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Çünkü kısa süreli planlar, istenilen sonucu kısa vadede veremeyebilir.

PARTİ BAŞKANI: (merakla) açık konuşun Mr. Maxwell... Nedir istediğiniz

MR. MAXWELL: (ciddi) bakın beyler... Türkiye’ de yaratmaya çalıştığınız Kürt sorunu, bugünün yarının sorunu olarak kalmamalı. Nesilden nesile aktarılıp bir çığ gibi büyümeli, gelişmeli... (vurgulayarak) Özellikle gençler...

KOMUTAN (merakla) evet gençler...

MR. MAXWELL: gençler bu düşünceyi öylesine sahiplenmeli ki bir süre sonra kendilerini bu topraklara ait hissetmemeli. (hırslanarak) Benlik aram çalışmaları onları inkara ve mücadeleye itmeli

AVUKAT: (Maxwell’e)Öyleyse sizlerde sayın liderimizin görüşlerine katılıyorsunuz?

MR. MAXWELL: (onaylayarak) kesinlikle... Hatta bunun için ne gerekiyorsa yapmaya hazırız

PARTİ BAŞKANI: (komutana) Evet komutan... Sen ne düşünüyorsun söylenenler hakkında?

KOMUTAN: (düşünceli) uzun vadeli bir plan...Etkili olacağı şüphesiz. En azından yanımıza gelenlerde gerekli alt yapı oluşmuş olacaktır. Birde oturup onlara yaptıkları işin gerekliliğini anlatmak zorunda kalmayız (herkesin yüzünde komutanın söylediklerini onaylayan mutlu bir ifade vardır. Komutan birden söze girerek) Ancak bir sorun var... (herkesin yüz ifadesi değişir)

AVUKAT: (endişeli) nedir o komutan?

KOMUTAN: (uyarıcı) bu süre zarfında daha fazla kayıp veremeyiz. Bir müddet geri çekilmeyi ve eksikliklerimizi gözden geçirmeyi öneriyorum. Hem bu adamlarımız üzerinde de olumlu etki yaratacaktır.

ORHAN: (Endişeli) iyi de arkadaşlar bu durum gündemden düşmemize neden olmaz mı? Biliyorsunuz, siyasetimizi çatışmalar üzerinden yapıyoruz. Çatışmalar olmazsa nasıl bir Kürt sorunundan bahsedebiliriz ki?

KOMUTAN: (onaylar) Haklısınız... Bölgede huzursuzluk olacak ki, eşitlik, özgürlük bahaneleriyle haklar elde edebilelim.

PARTİ BAŞKANI: (Gülerek) bunun için ille de gerilla savaşına gerek yok ki... Bu çatışmayı şehir merkezlerinde de başlatırız. Bir gün miting, bir gün oturma eylemi, ara da bir de bir yerleri uçurduk mu bak gündeme nasıl oturuyoruz...(hepsi kahkaha ile güler)

MR. MAXWELL: (imalı) tam bir siyasetçisin başkan...(gülüşürler)

PARTİ BAŞKANI: (dalgacı) öyle... Yoksa beni buraya getirir miydiniz? (Gülerler)

KOMUTAN: Öyleyse sorun kalmadı... Plan belli...

AVUKAT: plan belli de... Bu gençlik işi nasıl olacak başkan? Onu bir netleştirelim

PARTİ BAŞKANI: Haaa... o mu kolay...(Orhan'a) Burada size ve milis güçlerinize çok iş düşüyor Orhancım

ORHAN: elimden ne gelirse yapmaya hazırım. Yeter ki siz emredin...

PARTİ BAŞKANI: dinle şimdi... Bir an önce bize bağlı belediyelerin bünyesinde çeşitli kurslar açmalısınız. Ayrıca çeşitli fason dernekler kurarak buraları gençler için cazip hale getirmelisiniz

ORHAN: (anlamaya çalışarak) nasıl yani?

AVUKAT: nasıl olacak... Çeşitli sosyal ve kültürel etkinliklerle buraları cazip hale getirebilirsiniz

PARTİ BAŞKANI: Durumu iyi olmayan öğrencileri burs bahanesiyle kolaylıkla kandırabilirsiniz

MR. MAXWELL: (sekreter gelip içkileri dağıtır) bu konuda her türlü finansal desteği vermeye hazırız

PARTİ BAŞKANI: (sempatik) Çok cömertsin Mr. Maxwell... Lütfen müttefiklerimize şükranlarımızı iletiniz...(Mr. Maxwell kafayla onaylar)

ORHAN: Elimden geleni yapacağımdan hiç şüpheniz olmasın. Bu konuda yeterince yetişmiş milisimiz var. (imalı) Onlarla gençlere ulaşmak hiç zor olamayacak...

PARTİ BAŞKANI: (esprili) ona ne şüphe Orhancım... Sen işini bilirsin. Gayretli çalışmalarından ötürü, belediye seçimlerinde yeniden partimizden aday gösterilmen için Merkez Yönetim Kurulu İkna edeceğim

ORHAN: (Mahcup) teşekkür ederim sayın başkan. Partimize layık olmaya çalışıyorum

AVUKAT: her şey hallolduysa, kadehimi gelecek güzel günlere kaldırıyorum...(ayağa kalkıp kadeh tokuştururlar)

PARTİ BAŞKANI: (kendi kendine) bu işten çok karlı çıkacağız, çok...

KOMUTAN: (esprili el hareketiyle) başkan anca götürüyorsun... Bizi hiç düşündüğün yok. Yoldan geldik açız yahu...(gülüşmeler)

PARTİ BAŞKANI: aman efendim olur mu hiç öyle şey. Sizin içi enfes bir gece hazırladım. Hadi buyurun ayrıntıları yemekte tartışalım (önden misafirler arkadan başkan çıkarlar, çıkarken başkan konuşmaya devam eder) şöyle buyurun efendim, lütfen...

SAHNE 2

Asıl kahramanımız Hasip' in ev ortamı: dekor ev ortamı betimleyecek eski eşyalardan oluşturulur. Eski bir divan, köşede bir yer sofrası etrafında minderler, vb... sabah vaktidir. Hasip' in annesi kızıyla beraber kahvaltıyı hazırlarken Hasip'te okula gitmek için çantasını hazırlar bir köşede. Ağabey elinizi yüzünü yıkamış havluyla beraber kulisten içeri girer)

ANNE: Herbin kızım... Getir artık çayı... Olmuştur

AĞABEY: (annesine) babam kalkmadı mı daha

ANNE: (sinirli) gece boyu zıkkımlandı nasıl kalksın

AĞABEY: Herbin... Git uyandır. Bu sefer niye kaldırmadınız diye maraz çıkarmasın

HERBİN: (gitmek istemezmiş gibi ürkekçe bakar)

ANNE: (tekrarlar) kızım git babanı kaldırsana (Herbin hala kımıldamamaktadır) Herbiinnnn... İyi misin kızım?

AĞABEY: (Anlamıştır kızın korktuğunu) tamam ana ilişme kıza ben kaldırıyorum

HASİP: (Çekinerek) Anne... Müdür... Okul aidatlarını istiyor. Bir de... Sınıfça pikniğe mi ne gidilecekmış...

ANNE: (birden sözünü keserek) Senin de eksiklerin hiç bitmiyor... Nemiz var Nemiz yok sana akıtıyoruz sanki bir şey olacakmışsın gibi... Bıktım vallaha sizin dertlerinizden (Herbin ürkek kafasını öne eğerek) bir tarafta evin işleri bir tarafta sizin işleriniz...

HASİP: (yatıştırmaya çalışarak) anne tamam bir şey demedim...

ANNE: (Devam eder) işinize gelmeyince susturuyorsunuz değil mi? Tüm horozluğunuz bana...Sıkıysa babanla da böyle konuşsana... ama nerdeee... (kızgın) o içsin içsin gezsın veletleriyle burada ben uğraşayım

HASİP: (şaşkın) anne diklenmiyorum, çok büyütüyorsun. Ben...

ANNE: (sözünü keser) haa şimdi suçlu ben miyim? Eşek kadar adamsın git çalışsana... ne okuluymuş... Baban ne ki sen ne olacaksın... Hiç birinize değil aha şu kızıma acıyorum. O da benim gibi bu evde size hizmetçi oldu gitti (ağlamaklı, kızına sarılarak) heba ettim kızımı sizin elinizde

BABA: (önden ağabey arkadan baba girer. Elinde havlu vardır, hanımına) ne o lan sabah sabah... gene açılmış bayramlık ağzın

ANNE: (Umursamayarak, imalı) sizi rahatsız mı ettik... Düşünemedik kusura bakmayın

BABA: (sofraya oturur, imalı) rahatsız etmediğin gün yok ki Allah şükür. Bir huzursuzluktur gidiyor.

ANNE: (şaşkın) huzur haa... Huzur öyle mi... sayende hepimiz huzur içinde yaşıyoruz. Tabi sen farkında değilsin ayık gezmediğin için

BABA: (sinirlenerek) kadın... Sabah sabah adamın asabını bozma da kalk şu çayımı doldur

ANNE: (umursamaz, yemeğini yemeğe devam eder)

AĞABEY: (çatışmayı önlemek istercesine) Herbin, çay getir.

BABA: nasıl gidiyor oğlum işlerin

AĞABEY: (kısa kesmek istercesine) iyi gidiyor baba...

HERBİN: (Çayını getirir, ürkek) buyur baba

BABA: (elindeki bardağa vurup devirerek sertçe) bu ne biçim çay bee... git adam gibi doldur getir (kız ağabeyinin gözüne bakar, korkmuştur. ağabeyi kafa işaretiyle yapmasını ister)

BABA: (Hasip'e, ilgisizce) sen neler yapıyorsun bakalım Hasip efendi?

HASİP: (ürkek) Şey... Baba... Müdür...

BABA: (sözünü keserek) hiç sevmem o müdürünüzü (çayı gelir)

HASİP: baba... Okul aidatları...

BABA: (bardağını birden masaya vurarak) gene mi para istiyorsun sen başımın belası... (bağırarak) sana para yetiştireceğiz diye evin rızkindan kısıyoruz gene de doyuramıyoruz seni

HASİP: (üzgün) baba ben kendim için istemiyorum ki...

BABA: (Devam eder) koskoca adam oldun. Senin şimdi bana bakman gerekirken hala ben sana bakıyorum

ANNE: (İmalı) haa sen bakıyorsun?...

BABA: (Kadının üzerine birden yönelir) ulan senin...

AĞABEY: (birden babasını tutarak, sertçe) yeter artık..! Bir sabahta ağzımızın tadıyla çıkalım şu evden. Sayenizde ne huzurumuz kaldı ne düzenimiz. Ne istiyorsunuz anlamıyorum ki... Okuma... çalış bize bak dediniz yaptık... Para istediniz verdik... Gelmeyin artık üstümüze... Gelmeyin...(sofradan kalkar kapıya yönelir, arkasından Hasip. Masada bir sessizlik vardır)

HASİP: Ağabey... Bekle ben de seninle geliyorum

AĞABEY: (Sakin gibi görünmeye çalışarak) benim biraz acelem var Hasip, sen söyle bakalım ne kadar paraya ihtiyacın var...

HASİP: (Mahcup) şey... Ağabey...

AĞABEY: (cebinden çıkarıp para verir) al bakalım şunu. Eğer daha ihtiyacın olursa bana söyle yeter.

HASİP: (üzgün) peki ağabey..

AĞABEY: (eliyle yüzünü okşar) üzme kendini... Ben varım yanında... Senin okuman için elimden geleni yapacağım. Unutma, sen bizim tek çıkış yolumuzsun...(çıkır)

SAHNE 3

(Okul kıyafetlerini giyen Hasip, boş bir sahne de sokakta yürüyormuş gibi, okula doğru gitmektedir. Arka fonda hafif bir müzik gelebilir. Sahnenin bir köşesine küçük bir sehpa ve birkaç iskemle konularak küçük bir kafe ortamı yaratılır. Kulisten bir ses duyulur Hasip' in arkadaşı Baran ona doğru yaklaşmaktadır)

BARAN: (bağırır) Hasip... Hasip...(yanına gelince, soluklanır) Deminden beri sana sesleniyorum duymuyor musun?

HASİP: Sen miydin baran. Kusura bakma, dalmışım biraz

BARAN: (imalı) fark ettim ... Ardından bağırıyorum bana mısın demiyorsun

HASİP: (düşünceli) doğrudur... biraz moralim bozuk, kafamı toplayamıyorum o yüzden

BARAN: onun da farkındayım kaç gündür okulda ismin var cismin yok

HASİP: çok mu belli ediyorum sahiden

BARAN: (şakayla karışık) Hem de nasıl... Neyse boş ver... Gel bu gün okulu kiralım. Bildiğim iyi bir yer var. Birlikte birer çay içip sohbet ederiz (şakayla) merak etme bendensin

HASİP: (isteksiz) boş ver yaa... Okulu asmayalım... Zaten yeterince devamsızlığım var... Hem senin de canını sıkmaya değmez

BARAN: uzattın ama... Daha fazla bir şey duymak istemiyorum (koluna girer) yürü hadi... (daha önce sahnenin köşesine kurulan masa ve iskemlelere doğru gidip otururlar, bu arada bir müzik çalabilir fonda)

BARAN: (kulise doğru iki çay şeklinde işaret eder) daha önce gelmiş miydin buraya

HASİP: (durgun) hayır

BARAN: (imalı) Doğru... İnekmekten başını kaldırıp nasıl geleceksin ki

HASİP: (düşünceli) bildiğin gibi değil

BARAN: (çaylar gelir) Anlat bakalım. Nedir seni bu kadar üzen

HASİP: Sence ne olabilir? Hep aynı şeyler

BARAN: Ailen mi yine? Anlıyorum

HASİP: (duygulanarak) kaldıramıyorum artık baran... Ağır geliyor tüm bu olanlar...

BARAN: bu sefer ne oldu?

HASİP: (kızgın) ne olacak... Babamın işsizliği, içkisi... Annemin huzursuzluğu... Hepsini geçtim ağabeyime yardımcı olamıyorum diye çok üzülüyorum

BARAN: bizimkilerle aynı yani... Sadece oynayanlar farklı

HASİP :(Aynı isyankârlıkla devam eder) yardımcı olmak, en azından fikir vermek istiyorum. Ama bırak beni dinlemeyi, kimse beni adam yerine bile koymuyor. Ne zaman konuşmaya kalksam bir şekilde susturuluyorum. (hırsıyla) yediğim dayaklarınsa haddi hesabı yok

BARAN: senin hatan

HASİP: (şaşkın) neden

BARAN: mutluluğu halen ailenin içinde arıyorsun da ondan. Takıl bana da gör...

HASİP : (merakla) Nasıl yani

BARAN: (ciddi) bak Hasip... bir ay öncesine kadar benimde hayatım seninki gibiydi. Aile içi huzursuzluklar, ekonomik sıkıntılar falan filan... Çok sonra arkadaşım aracılığıyla bir yeri keşfettim

HASİP: (merakla) nasıl bir yer?

BARAN: Bir tür dernek diyelim... Yardım derneği... Durumu iyi olmayan öğrencilere bur veriliyor...

HASİP: (heyecanla) sahiden mi?

BARAN: (gülerek) bu daha bir şey değil... Halk oyunları, tiyatro çalgı kursları gibi bir dünya da etkinlik yapılıyor

HASİP : (kendi kendine) tiyatro mu? (barana) herkes katılabiliyor mu bu etkinliklere

BARAN: (gülerek) tabii ki... Gönüllülük esas zaten... Ayrıca o kadar anlayışı hocalar var ki sana kendini evindeymişsin gibi hissettiriyorlar

HASİP: (şaşkın) sahiden merak ettim şimdi burayı

BARAN: (Heyecanlandırarak) asıl bomba şimdi geliyor... Hani okulda, şu yan sınıftaki kız var ya

HASİP: (merakla) hangi kız

BARAN: anla artık hınzır... Senin hoşlandığın kız...

HASİP: (şaşkın) Kim... Dilan mı? Ne olmuş ona?

BARAN: (dalgacı) Ne o... ağzın kulaklarına vardı...

HASİP : (sabırsız) uzatma hadi söyle artık, ne olmuş Dilan'a

BARAN: o da dernekte

HASİP: (şaşkın) sen ne diyorsun baran... Şimdiye kadar neden söylemedin bunu bana

BARAN: ne bileyim... Fırsat olmamıştır

HASİP: (Sabırsızlıkla) kalk hadi gidiyoruz (kolundan çekiştirir)

BARAN: (Şaşkın) nereye?

HASİP: derneğe tabii ki... Okul çoktan dağılmıştır. Şimdi herkes ordadır

BARAN: (dalga geçerek) herkesten kastın Dilan olmasın

HASİP: (kızarak) yaa dalga geçmeyi bırakta kalk hadi

BARAN: (bozuk parayı sehpanın üzerine kor ve işaret eder) tamam... Tamam... Sabırsızlanma kalktım işte (çıkartır)

SAHNE 4

Dernek ortamı: Burada da çok fazla dekor kullanmaya gerek yok. Sahnenin bir köşesine masa ve sandalye konulabilir. Sahne üç bölüm halinde kullanılabilir. Örneğin sahnenin sağ bölümünde saz kursu alan öğrenciler ve hocası, orta bölümünde tiyatro çalışan öğrenciler ve hocası, sahnenin sol bölümünde de halk oyunları çalışan öğrenciler ve hocası bulunabilir. Öğrencilerin altında birer küçük iskemle, hocalarının anlattıklarını dinlerken yeterli olacaktır. Kahramanlarımız sahneye girdiğinde, bu üç grup ara oyunculuklarla kendi işleriyle uğraşmaktadırlar. Tüm bunlar, sahnedeki oyuncuların konuşmaları başlayana kadar bir fon müziği ile desteklenebilir

HASİP: (içeri girdiğinde gözü Dilan'ı arar ve onu gördüğünde bir müddet olduğu yerde kalakalır. Baran önden gider, Hasip' in durduğunu görüp geri döner)

BARAN: (koluna girerek) ne duruyorsun orda öyle kazık gibi. Yürüsene... (çekerek masanın olduğu bölümdeki hocalarının yanına götürür)

YETKİLİ: (tokalaşarak) hoş geldiniz arkadaşlar. Buyurun lütfen, oturun...

BARAN: Hoş bulduk hocam... Nasılsınız?

YETKİLİ: (sempatik) teşekkür ederim. Bizler iyiyiz... Asıl siz nasılsınız?

BARAN: ne olsun hocam okul... Ders... Her şey aynı anlayacağınız. Size yeni bir arkadaş getirdim hocam (tanıştırır) Hasip... Mehmet hoca...

YETKİLİ: hoş geldin Hasipçiğim... Memnun oldum tanıştığımıza

HASİP: (çekingen) hoş bulduk hocam

YETKİLİ: kaç gidiyorsun Hasip?

HASİP: Son sınıftayım hocam

YETKİLİ: (ilgiliymiş gibi) Öylemi... Söyle bakalım hazırlanıyor musun sınavlara

HASİP: (durgun) çok hazırlandığım söylenemez hocam

BARAN: şu sıralar biraz sıkıntıları varda hocam... Yoksa Hasip çalışkan çocuktur

YETKİLİ: (Yumuşak bir üslupla) anlıyorum... Eğer seni üzen bir şey varsa bizlerle paylaşabilirsin, belki yardımcı olabiliriz

HASİP: (isteksizce) yok hocam... Kendi sorunlarımla sizleri de sıkmak istemem

YETKİLİ: (sempatik) peki o zaman... Anlat bakalım nasıl buldun derneğimizi

HASİP: (Dilan'a kesik kesik bakarak) çok beğendim hocam

YETKİLİ: var mı ilgili olduğun bir alan

HASİP: (Dilan' ın olduğu tarafa bakarak) hiç denemedim ama... Belki tiyatro...

YETKİLİ: Güzel... Zaten tiyatro hocamızın da oyuncuya ihtiyacı vardı

BARAN: (kulağına fısıldayarak,esprili) Hadi yine şanslısın...

YETKİLİ: (ayağa kalkar) kalk hadi... Seni ekiple tanıştırayım...(kalkarlar ve tiyatro çalışmasının yapıldığı bölüme doğru ilerler)

BARAN: (hoca önde giderken Hasip'e, dalgacı) Oğlum bide bakmışsın kızın kocası rolü vermişler (güler, saçmalama dercesine susturur)

YETKİLİ:(ekibin yanına geldiğinde tanıştırır) sayın hocam... Arkadaşlar... Kusura bakmayın çalışmalarınızı bölüyorum. Ama size yeni bir oyuncu getirdim.(Hasip'i göstererek) Hasip... Tiyatro hocamız ve ekip arkadaşların

TİYATRO HOCASI: (sempatik) Hoş geldin Hasipçiğim

HASİP: Hoş bulduk hocam

TİYATRO HOCASI: (yer göstererek) Lütfen otur. Çekinme... (Hasip Dilan' ın yanındaki boş iskemleye oturur, çekingendir)

YETKİLİ: ben artık gideyim... (gülerek) sizin işiniz çoktur. Kolay gelsin hocam

TİYATRO HOCASI: teşekkür ederim hocam. Size de kolay gelsin (öğrencilere dönerek) evet arkadaşlar bugün....(ışıklar kararır)

Lokal Işık: Aradan belli bir zamanın geçtiğini vurgulama amacıyla ışık söner ve müzik yükselir. Tekrar yandığında dekor değişmemiştir. Gençler derneğe tek tek gelip bir köşede oturup sohbet ederler. Sahnenin bir köşesinde Dilan ve Hasip ellerinde metinler rollerini çalışmaktadırlar

DİLAN: (üzgün) peki ne zaman geleceksin Şivanım

HASİP: (teselli etmeye çalışarak) yakında Hevalim... Yakında...

DİLAN: (yalvararak) gitmesen olmaz mı?

HASİP: (mağrur) gitmek zorundayım Hevalim, kardeşlerimin bana ihtiyacı var

DİLAN: (ağlamaklı) bekleyeceğim seni yığdım... Ömrümün sonuna kadar bekleyeceğim

HASİP: (Yanaklarını avuçlarının içine alarak) Üzülme... Dayanamam gözyaşlarına... Biliyorsun mücadele etmemiz gerek, amacımıza ulaşmadan rahat yok bize

DİLAN: (ağlamaklı) biliyorum... ve seni çok seviyorum... (sarılırlar ve yavaş yavaş ayrılırlar ve rolden çıktıklarında olduğu yere otururlar)

HASİP: (çekingен) biliyor musun? Çok yüreктen oynuyorsun

DİLAN: sen de öyle Hasip. (utangaç) Ne düşünüyorum biliyor musun? İyi ki gelmişsin

HASİP: (gözlerinin içine bakarak) Neden?

DİLAN: bilmem... Bu rolü ancak, sen karşımda olunca bu kadar güzel oynadığımı düşünüyorum

HASİP: (hoşuna gitmiştir) bende öyle Dilan... Hatta sana bir şey itiraf etmek isterim (duygusala bir fon girebilir)

DİLAN: (Merakla) nedir o?

HASİP: (duygusal) ben buraya tiyatro ya da başka şey için gelmedim

DİLAN: (çekingен) peki ne için geldin

HASİP: (Gözlerinin içine bakarak) senin için...

DİLAN: (şaşıkindir) Benim için mi?

HASİP: (Toparlamaya çalışarak) yanlış anlamı istemem... Amacım seni kırmak değil değil.

DİLAN: (Kafası karışmıştır) Hasip açık konuşur musun lütfen? Dediklerinden bir şey anlamıyorum

HASİP: (derin bir nefes çekerek heyecanını yatıştırmaya çalışır) Bak... Dilan... Ben... Ben...

DİLAN: (merakla) evet...

HASİP: (kendince kafasını toparlamaya çalışarak) Ben... Seni okulda gördüğüm ilk günden beri unutamıyorum. Sana her baktığımda adeta büyüleniyorum. Sanki bütün bedenim kaskatı kesiliyor. Heyecanlanıyorum, dilim tutuluyor... Karşımda saçmalamaktan öyle korkuyorum ki...

DİLAN: (içten içten gülümser, utanmıştır)

HASİP: (daha da cesaretleterek) Her gün evden çıktığımda, bu sefer konuşacağım diyorum kendi kendime bu sefer olacak... Ama seni görünce... Tüm bildiklerimi unutuyorum. Şimdi bile ne dediğimi bilmiyorum (elini tutar) dinle bak (Dilan' ın elini tutup kalbine götürür)

DİLAN: (kalp atışlarından şaşkına dönmüştür) Hasip..!

HASİP: Şimdi senden bir cevap istiyorum. Yoksa bu sevda beni ateş olup yakacak... küle çevirecek (gözlerinin içine bakar)

DİLAN: (heyecanlı) Hasip ben... Ne söylesem... Nasıl söylesem bilemiyorum... Ama şunu bilmeni isterim ben de sana karşı boş değilim. (utanmıştır)

(Hocalardan tiyatro hocası, yetkili hoca, halk oyunları hocası ve saz kursu hocası içeri girerler)

YETKİLİ: evet arkadaşlar dilerseniz haftalık sohbetimize başayalım(herkes bir araya toplanır. Dilan Hasip’ in yanından utanarak kalkar. Hasip donmuş gibidir, yüzünde bir mutluluk ve ışıklar kararır)

SAHNE 5

EV ORTAMI: akşam vaktidir.. Dekor aynı malzemelerden yeniden kurulur. Evde baba bir köşede televizyon izler. Ağabey gazete okumaktadır. Anne ve Herbin ise mutfakta bulaşıklarla uğraşmaktadır. Kapı çalar, Herbin kapıya bakar, Hasip içeri girer)

HERBİN: (içerden) nerde kaldın ağabey. Bizimkiler köpürdü

HASİP: (mutlu) anlatırım sonra

BABA: (imalı) Ooo... Beyim hoş geldiniz

HASİP: (cevap vermeden ağabeyinin yanına oturur)

AĞABEY : (kulağına) nerdeydin sen?

HASİP: Sonra anlatırım ağabey...

BABA: (ayağa kalkar, anne bulaşığı bırakıp onlara yönelir) sallamıyorsun bakıyorum artık bizi. (ciddi) Neredeydin dedim sana

HASİP: Şey... Baba... Ben...

BABA: (umursamaz bir şekilde) Evet...

HASİP: (Ağabeyine bakar bir taraftan, ürkek) Arkadaşlarla

BABA: (küçümseyerek) Tüh Allah cezanı versin senin

HASİP: ama baba...

BABA: Sus konuşma..! Biz bu saate kadar beyimizi bekleyelim... Acaba bir şey mi oldu diye bin türlü şey düşünelim... Bir de şunun rahatlığına bak

HASİP: (çaresiz) baba izin ver de anlatayım

BABA: (sert) Kes... Anladım ben anlayacağımı. Soyтары arkadaşlarınla sokak sokak sürtmüşün işte...

HASİP: baba sandığın gibi değil

BABA: Kim bilir bizden aldığın o aidat paraları nerelere gitti

HASİP: (şaşkın) Yanılıyorsun Baba...

BABA: (kızgın) Nee... Bana yalancı mı demek istiyorsun?

HASİP: (korkmuş) Hayır... Yanlış anladın

BABA: (iğrenerek) Soysuuuz... Ben size böyle mi yetiştirdim... Yazıklar olsun size

ANNE: (imalı) eee.. Soydur çeker, baktır kokar

BABA: (annenin üzerine yürüyüp eline alır) Ulan sen yettin artık...(vurur) senin yüzünden bu çocuklar bu hale geldi (vurur)

HERBİN: (ağlamaklı, üzerine atılır, bağırışmalar) baba ne olur yapma

BABA: (Herbin’ i savurarak) çekil sen... Ne istiyorsun sen kadın (vurur) memnun değilsen defol git babanın evine (vurur ve fırlatır, anne ağlamaktadır. Herbin, annesine sarılır birlikte ağlarlar)

HASİP: (bu olanlardan sonra yavaş yavaş ayağa kalkar, kendinden geçmiş gibidir) Yeter... yeter... (haykırarak) yeter artık... (herkes ona bakmaktadır, ağlamaklı) Bıktım artık sizden, anlıyor musunuz beni, bıktım...

AĞABEY: (Uyarmak istercesine) Hasip...

HASİP: (kesin) sen karışma ağabey. Okulunuz da paranız da yerin dibine batsın. Küçüklüğümüzden beri sanki çok şey yapmışsınız gibi her şeyi başımıza kalktınız. Bizi anlamamanızı geçtim bir gün olsun dinlemediniz bile. Ne hissettiğimiz ne sorunlar yaşadığımız... Geleceğimiz bile umurunuzda olmadı. Sizin için varsa yoksa para... Para

geliyor mu tamam... Rakın önünde mi kıyak... (ciddi) Ama buraya kadar... Artık kendimi de kardeşleri mi de size ezdirmeyeceğim

BABA: (tüm bu konuşmalar olurken babası yavaş yavaş ona yaklaşmıştır, sertçe bir tokat patlatır) defol... Gözüm görmesin seni (Hasip kendine gelince kapıya doğru hızla ilerler)

AĞABEY: (ağabeyi arkasından, kapının önünde yakalar) Hasip dur..! Nereye gidiyorsun

HASİP: (Kızgın) üzülme ağabey. Buradan daha iyi bir yere gidiyorum

AGABEY: (yalvararak) yapma kardeşim. Böyle yaparak bir şeyleri değiştiremezsin. Gececek bu günlerde elbet

HASİP: (inançlı) haklısın bu günlerde geçecek. Çok şey değişecek ağabey... Çok şey... Bundan böyle ezilen biz olamayacağız. (ağabeyinin omzuna dokunarak) Sıkma sen canını... Sık sık yanına gelirim, merak etme (çıkar, ışık)

SAHNE 6

Dernek ortamı: Sahne yine üç parça halinde kullanılacaktır. Lokal ışıklarla sırasıyla önce bir yer aydınlatılacak orda ki sohbet toplantısı seyirciye yansıyacak ardından diğer yerler yanıp söndürülecek. Böylelikle dernekte yapılmak istenen ideolojik çalışmalar farklı aralıklarla gerçekleşmişte aradan uzunca bir zaman geçmiş gibi bir hava yaratılacak. Öğrencilerin sırtları seyirciye dönük iskemlelerinde hocalarını dinliyorlarmış gibi dururken hocaların yüzleri seyirciye dönük öğrencilerin önünde konuşmalarını sürürler. Fon da bir müzik sürekli açık kalabilir. Işık söndüğünde yükselip ışık bir bölüm için aydınlandığında kısık sesle konuşmalar devam ederken alttan desteklenebilir)

Lokal Işık (sahnenin bir bölümü aydınlanır)

YETKİLİ: (siyasetçi edasıyla) Özgürlük... Nedir özgürlük arkadaşlar? Sizler özgür olduğunuzu mu sanıyorsunuz? Siz... Biz... Hepimiz, bu ülkede ikinci sınıf vatandaşız ve hiçbir özgürlüğümüz yok. Ne sanatçılarımız ne de siyasetçilerimiz bu ülkede rahatça kendilerini ifade edebiliyorlar. Yönetenler, baskıcı politikalarıyla bizi bizden uzaklaştırmaya çalışıyorlar (ışık söner, müzik yükselir)

Lokal Işık (sahnenin bir bölümü aydınlanır)

HALK OYUNLARI HOCASI: Bir olmakmış... Biz olmakmış... Kandırmayın kendinizi. Siz Kürtsünüz, Kürt... Sizin tarihiniz de ırkınız da ayrı... Onlar nasıl vatanına sahip çıkıyorlarsa sizlerde geleceğinize öyle sahip çıkmalısınız. Bir gidin de dağdaki kardeşlerimizi görün. İşte birlik beraberlik orda... İşte saygı, kardeşlik orda...(ışık, müzik)

Lokal Işık (sahnenin bir bölümü aydınlanır)

TİYATRO HOCASI: kardeşlerimiz bizim için, Kürdistan için dağa çıkıp savaşıyor... Canlarını veriyor... Bizlerse kukla gibi yönetenlerin elinde günlük işlerle uğraşıyoruz. Belki aramızda geleceği göremeyen, hayalleri olamayan zavallılar var. Bilin ki onlar içindeki bulundukları ihanetin farkında değiller. Amacımız gerçekleştirildiğinde hepsi cezalandırılacaktır. Sizlerinse emekleri karşılıksız kalmayacak. Hepinize önemli yerlerden makam, mevki verilecek (ışık, müzik)

Lokal Işık (sahnenin bir bölümü aydınlanır)

SAZ HOCASI: Sanıyor musunuz ki okuyunca sizi bu ülkede bir yerlere getirecekler? Akıllı olun arkadaşlar. Batıda bugün Kürt kardeşlerimize doğru dürüst iş verilmemekte, hor görülmekte... Size mi iş verecekler sanıyorsunuz? Dönün de bir etrafınıza bakın... Hiç çevrenizde asker ya da polis olmuş bir Kürt gördünüz mü? (ışık, müzik)

Lokal Işık (sahnenin bir bölümü aydınlanır)

YETKİLİ: Özgürlükmüş... Kürtçe senin ana dilin... Rahatlıkla kullanabiliyor musun? Ya da çocuklarına Kürtçe isim koyabiliyor musun? Kendi dilimizi konuşmaktan utanır ettiler bizi. Bu sizin kültürünüz arkadaşlar... Kültürünüze sahip çıkın

Lokal Işık (sahnenin bir bölümü aydınlanır)

HALK OYUNLARI HOCASI: Sırf Kürt olduğumuz için nereye gitsek bizleri dışlıyorlar. T.C kimlik numaralarınıza baktınız mı hiç? Türklerinki tek, Kürtlerinki çift rakam... Etiket, siz doğar doğmaz yiyorsunuz... (ışık, müzik)

Lokal Işık (sahnenin bir bölümü aydınlanır)

TİYATRO HOCASI: Bizi dinimizden bile uzaklaştırdılar. Çevremiz gelenek ve göreneklerinden kopmuş gençlerle dolu. Dünyada bile sürekli Müslümanlar eziliyor hor görülüyor. Bizler Müslümanlığında kurtarıcısı olcağız. Yeni kurulacak devletimiz dinimizin en önemli savunucusu olacak (Işık, müzik)

Lokal Işık (sahnenin bir bölümü aydınlanır)

SAZ HOCASI: Şu halinize bir bakın... en değer verdiğiniz insanlar bile sizi adam yerine koymuyor... Sizleri küçük görüyor... Önemsemiyor... Ama sizler bizim için çok değerlisiniz. Hepiniz büyük Kürdistanın bağımsızlığı yolunda birer nefer, birer ışıksınız. Bizler sizlerin geleceği için mücadele ediyoruz. Amacımız size daha insanca bir dünya bırakmak. (Işık, müzik)

(içeri birden Hasip' in ağabeyi girer ve tüm ışıklar aydınlandığında herkes bir araya toplanır)

AĞABEY: (küçümseyerek) insanlıkmiş... Siz ne anlarsınız be insanlıktan. İnsanlık masum çocukları babasız bırakmamaktır... İnsanlık hiç bir suçu günahı olmayan insanları ansızın bombalamamaktır. (yüksek sesle) İnsanlık bir başkasının yaşama hakkına saygı göstermektir... Çaresiz çocukları vaatlerle kandırmamaktır...

HASİP: (atılır) ağabey yeter. (gençler şaşkındır)

AĞABEY: Sen sus. Yaptığınız pislikler hepimizin canına yetti. Bir gün eylem yaparsınız zorla kepenk kapatırırsınız bir gün kargaşa çıkarırsınız ortalığı savaş alanına çevirirsiniz... Sizin yüzünüzden ne bölge gelişti ne gençler adam gibi bir iş sahibi olabildi. Ortalığı karıştırmaktan başka bir işe yaramıyorsunuz. Bu halde olmamızın tek nedeni sizlersiniz

YETKİLİ: (toparlamaya çalışarak) Söylediklerinize dikkat edin, siz ne demek istiyorsunuz?

AĞABEY: (imalı) sen benim ne demek istediğimi çok iyi anladın (kardeşine) yürü Hasip... Daha fazla buda kalamazsın (herkes Hasip' e bakar)

HASİP: (cevap vermeden kafasını öne eğer)

AĞABEY: (tekrar kesin bir tavırla) Hasip dedim sana... Yürü hadi

HASİP: (yavaş yavaş çözülmeye çalışarak) ağabey... Ben...

AĞABEY: (sinirlenerek üzerine yürür ve kolundan çekiştirerek) yürü diyorum sana... Tüm bunları göre göre hala burada nasıl kalabiliyorsun (çekiştirir)

HASİP: (sürüklenirken Dilan’a bakar. Onun üzüldüğünü görünce birden kolunu çekerek) bir yere gelmiyorum ağabey

AĞABEY: (Şaşkın) sen ne dediğini farkında mısın?

HASİP: (kararlı) evet ağabey... Hem de hiç olmadığım kadar

AĞABEY: (uyararak) Bak Hasip... Bugüne kadar seni dövmedim ama sabrımı zorluyorsun

HASİP: (kararlı) istersen öldür. Gelmeyeceğim ağabey... Görmüyor musun bendeki değişiklikleri. Ben burada kendimi buldum. İlk defa önemsendiğimi hissettim. Doğru da olsa yanlışta olsa bir amacım peşinde birlikte hareket etmenin güzelliğini yaşadım. Bırak da acısıyla tatlısıyla ne yaşayacaksam ben yaşayım...

AĞABEY: (sakinleşmiştir, düşünceli) haklısın kardeşim... Bizlerin hataları bu adamların ekmeklerine kaymak sürüyor... Umarım bir şeyleri fark ettiğinde her şey çok geç olmaz... (çıkart, bir an sessizlik yaşanır)

YETKİLİ: evet... Hadi bakalım bugünlük bu kadar yeter. Herkes eve...

HALK OYUNLARI HOCASI: (esprili) bozmayın moralinizi çocuklar. Ara sıra çıkart böyle ne dediğini bilmeyen tipler. Yarın aynı saatte hepinizi bekliyoruz (herkes selamlaşarak konuşarak çıkart)

YETKİLİ: Hasip..! Biraz bakar mısınız?

HASİP: Buyurun hocam

YETKİLİ: (şefkatle) üzülme..! Onlar senin gibi gerçeklerin farkında değiller. Sen akıllı bir çocuksun... Teşkilatımızda çok iyi yerlere geleceğine inanıyorum.

HASİP: (yarı üzgün, yarı mahcup) sağ olun hocam...

SAZ KURSU HOCASI: kalacak bir yerin var mı peki Hasipçığım?

HASİP: şimdilik arkadaşlarda kalıyorum hocam

SAZ KURSU HOCASI: dilersen burada da kalabilirsin. İçerde bir divanımız var

TİYATRO HOCASI: ya da bize de gelebilirsin...

HASİP: Sağ olun hocam... Şimdi arkadaşların haberi yok. Merak ederler olamazsa yarın gelip burada kalayım...

YETKİLİ: sen nasıl istersen Hasipçığım (Hasip çıkart, kendi kendine) işte bu hiç iyi olmadı...

HALK OYUNLARI HOCASI: ne yapacağız şimdi? Çocukların kafası iyice karıştı

SAZ KURSU HOCASI: ya herif polise gider, tüm olup biteni anlatırsa?

YETKİLİ: telaşlanmayın... Kardeşini kendi eliyle mimlemeye cesaret edemez

TİYATRO HOCASI: (telaşla) peki şimdi ne olacak. Tüm emeklerimiz boşa gidebilir

SAZ KURSU HOCASI: (kendi kendine) tamda örgüt acilen adam istemişken...

YETKİLİ: programı biraz hızlandırmamız gerekecek arkadaşlar. Aksi halde kuşlar uçabilir

HALK OYUNLARI HOCASI: Önerin nedir peki?

YETKİLİ: bir an evvel, teşkilatımızı tanıtan gerilla mücadelelerini öven filmlerimizi izletmeliyiz

TİYATRO HOCASI: (atılarak) gerekirse götürüp okumaları için birkaç ideolojik kitapta verelim

SAZ KURSU HOCASI: (onaylayarak) çok haklısın... Bunlardan hemen sonrada pratiğe dökmeliyiz artık işi...

HALK OYUNLARI HOCASI: doğru... Hemen bir miting düzenleyip sokaklara dökmeliyiz onları... Biraz heyecan eğlenceli gelebilir onlara...

YETKİLİ: haklısın... (dalgacı) hem polise şöyle taş, sopa ne bilim molotof falan attılar mı kendilerine güvenleri de gelir belki (hep beraber gülüşürler)

TİYATRO HOCASI: Öyleyse partiyle konuşup hemen bir miting konusu belirleyelim

SAZ KURSU HOCASI: (gülerek) ondan kolay ne var... Eşitlik, özgürlük, adalet istiyoruz de al sana konu (gülüşürler)

HALK OYUNLARI HOCASI: yok... Bence sıkıldı artık bunlar. Hem bu alanda devletin çok güzel uygulamaları var artık. Kimseyi bunlarla kandırabileceğimizi sanmıyorum...

TİYATRO HOCASI: (imalı) ne o... Bakıyorum da bu uygulamalar seni de etkilemiş benziyor

HALK OYUNLARI HOCASI: (gülerek) yok bee... Onu demek istemedim. Yani... Ne bileyim... Şöyle daha somut şeyler bulabilirsek halkı da daha rahat sokağa dikebiliriz

YETKİLİ: doğru söylüyor (herkes ona bakar merakla)

SAZ KURSU HOCASI: eee... ne diyeceğiz peki?

YETKİLİ: (gülümseyerek) buldum...

HALK OYUNLARI HOCASI: (merakla) ne buldum, söylesene?

YETKİLİ: bizim elimizdeki koz İmralı da yatıyor zaten şuan...

TİYATRO HOCASI: (kafası karışmıştır) nasıl yani?

YETKİLİ: bakın arkadaşlar şimdi medyanın gündemin de ne var? (kimse cevap vermez) işkence değil mi? (herkes onaylar) hah işte... At ortaya bir iddia... Ne bilim Öcalan'a işkence yapılıyor... Yemeğine zehir atılıp öldürülmeye çalışılıyorlar... Nerde bu devlet, hani insan hakları dedin mi bak gör sen millet nasıl galeyana geliyor...

SAZ KURSU HOCASI: (espriyle) ağabey senden korkulur, tırstım vallaha (hepsi güler)

YETKİLİ: (gülüşmeler arasında) eee beyler, işim bu... Adam kandırmak (gülüşmeler artmıştır)